PROGRAM DE SĂRBĂTORI

Marti, ora 19
Seara de colinde
"Colindul Betleemului"

Miercuri, ora 18
Seara de ajun

Joi, ora 10- 12
ora 18- 20

Vineri, ora 10- 12
ora 18- 20

VREMEA SCRIPTURII!

21 Decembrie	2 Cronici 25	Apocalipsa 12	Zaharia 8	Psalmii 137-138
22 Decembrie	2 Cronici 26	Apocalipsa 13	Zaharia 9	Psalmii 139
23 Decembrie	2 Cronici 27	Apocalipsa 14	Zaharia 10	Psalmii 140-141
24 Decembrie	2 Cronici 28-29	Apocalipsa 15	Zaharia 11	Psalmii 142
25 Decembrie	2 Cronici 30	Apocalipsa 16	Zaharia 12	Psalmii 143
26 Decembrie	2 Cronici 31	Apocalipsa 17	Zaharia 13	Psalmii 144
27 Decembrie	2 Cronici 32	Apocalipsa 18	Zaharia 14	Psalmii 145

ANUNȚURI

- În această după masă, în cadrul serviciului divin, vom avea un botez nou testamental. Dumnezeu să-i binecuvinteze pe noii membrii ai biesricii.
- Marți, 23 decembrie, ora 19, vom avea o seară specială de închinare în care vom cânta spre slava Celui care S-a născut.
- În seara de ajun, după terminarea serviciului divin, vom colinda în zona de est a orașului, având stabilite câteva locații precise. Toți cei care doresc să colinde sunt așteptați!

Martinovici Constantin – 22.12
Stefan Angela – 25.12
Blaga Sofia – 26.12
Moldovan Stefania – 27.12

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Anul evanghelizării Au mai rămas **2** săptămâni. Ai câștigat un suflet pentru Hristos?

Steaua Crăciunului

21 Decembrie

NR. *191*

"Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie..." Matei, 2:10

Te-ai întrebat vreodată de ce oamenii aceia educați au lăsat totul baltă pentru a urma o stea mai mult de 3500 de kilometri? Au existat o mulțime de speculații referitoare la steaua care anunța nașterea lui Isus. Gândește-te puțin la ceea ce reprezintă ea:

1) Speranță. Biblia spune:

"Și însuși Domnul nostru Isus Hristos, și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat, prin harul Său, o mângâiere veșnică și o bună nădejde, să vă mângâie inimile, și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!" (2 Tesaloniceni, 2:16,17) Speranță pentru veșnicie - ce dar! Steaua nu i-a condus pe înțelepți doar spre împlinirea propriilor așteptări, ci, totodată, ne arată fiecăruia dintre noi singura șansă de mântuire - Isus!

2) Bucurie. Biblia spune: "Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie..." De ce? Pentru că Isus este sursa bucuriei transcendente; acelei bucurii care ne ridică deasupra împrejurărilor, determinându-i pe ceilalți să gândească: "Orice ar avea acest om, am și eu nevoie!"

3) Îndrumare. Steaua a adunat filozofi și păstori, bogați și sărmani, intelectuali și analfabeți, pe cei măreți și pe cei umili - în jurul lui Isus, cerul rezolvând astfel dilema cea mai străveche; după ce înțelepții s-au aruncat cu fața la pământ, I s-au închinat și I-au adus daruri, Biblia spune că: "...s-au întors în țara lor pe un alt drum." (Matei, 2:12). Trebuie să înțelegi un lucru: este imposibil să-L întâlnești pe Isus și să te întorci acasă "pe același drum"; "Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (Sau: zidire.) nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi." Deci, dacă ești întrebat de cineva: "Ce cadou ai primit de Crăciun?", zâmbește și spune:

a) speranță, care este tot mai luminoasă pe zi ce trece;
b) bucurie, care este mai mare decât orice împrejurări și amenințări;
c) îndrumare, pentru fiecare pas al călătoriei.

SCRISOARE DE CRĂCIUN A UNUI SLUJITOR AL DOMNULUI

„Dragă frate ...,

Hristos Domnul este înlăturat. Bradul pus la loc de cinste în familii şi chiar în unele biserici. În prima Biserică creştină nu a fost o aşa idolatrie. Sărbătoarea iluminată feeric, dar întuneric beznă în suflete. O omenire în gura morţii, fără nici o licărire de speranţă. Hristos Domnul a venit să mântuiască şi oamenii cei mai mulţi mor nemântuiţi. De ce? Nu cumva suntem noi vinovaţii?

Creştinismul formal a falimentat, căci a păstrat ieslea şi steaua dar a pierdut pe Hristos Domnul; a păstrat colindele, cântecele de pe buze dar a pierdut închinarea inimii; a păstrat o sărbătoare dar a pierdut pe Cel sărbătorit. Oamenii primesc daruri unii de la alţii dar nu-L primesc pe Domnul Isus, Darul nespus de mare al lui Dumnezeu. Pe El Îl resping, Îl înjură cum ştiu mai urât. Petrec şi dansează, chiuie toţi în goană nebună spre iad. S-au închinat viţelului mort de aur, dar azi, la suflarea vântului, s-a prăbuşit şi nu mai e nicăieri. Au îmbrăcat haine strălucitoare dar s-au topit şi sunt goi, de ruşinea tuturor. Şi asta fără să-şi dea seama. Toată frumoasa şi înălţătoarea atmosferă din familii s-a dus. Ce tragedie!

Îngerul în straie de lumină nu mai vine din cer, iar cei de pe pământ care trebuie să poarte lumina, mulţi au devenit ei înşişi întuneric, iar poporul bâjbâie, nu zăresc nici o licărire. Este întuneric beznă.

Criza nu este financiară ci spirituală. Hristos Domnul, Lumina lumii, este lepădat. Şi lipsa LUMINII cauzează întunericul.

Altădată Isaia, profetul Domnului striga: „Totuşi întunericul nu va împărăţi veşnic pe pământul în care acum este necaz...". Dar unde sunt azi cei atinşi de înger cu cărbunele aprins pe altar? E noapte târziu şi aproape pe toţi i-a cuprins moleşeala, ba mulţi dorm de-a binelea, tocmai în timpul cel mai critic.

O, fraţii mei, Biserică sfântă născută în mari suferinţe pe Golgota şi trecută prin mari suferinţe, ridică-te şi luminează! Timpul s-a scurtat şi curând apare în mare slavă Preaiubitul Mire. Încă nu ţi-ai sfârşit misiunea. În întuneric mai sunt fraţi care trebuie salvaţi. Trezeşte-te! Foloseşte chiar şi zilele sărbătorii să-L cunoască pe Cel Sărbătorit şi viaţa să le devină o eternă sărbătoare prin Cel născut şi culcat în iesle.

Însărcinarea noastră, prin Duhul Sfânt, este să purtăm nu o lumânare ci LUMINA Evangheliei unei lumi pierdute în păcat, înrobită de Satana. Ei, sărmanii, nu-şi dau seama de aceasta. La sărbători beau până nu se mai pot purta, înjură, mințesc, înşeală, se duşmănesc, îşi bat joc de cele sfinte, sunt făţarnici, desfrânează, avortează, divorţează şi totuşi zic că ei sunt creştini. Creştinii nu au trăit în aşa păcate. Aceştia sunt creştini care populează iadul şi vor fi pe veci unde e plânsul şi scrâşnirea dinţilor. Starea lor, sărmanii, este mult mai gravă, încât nici nu se poate descrie.

La aşa oameni am fost trimişi noi cu Evanghelia, şi eu şi tu. Domnul Isus a spus apostolului Pavel: „Te-am ales din mijlocul neamurilor la care te trimit ca să le deschizi ochii ca să se întoarcă de la întuneric la lumină şi de sub puterea Satanei la Dumnezeu; şi să primească, prin credinţa în Mine, iertarea de păcate şi moştenirea împreună cu cei sfinţiţi". Deci, suntem trimişi.

Iar ca să nu ni se pară o trimitere prea grea, apostolul Pavel ne aduce aminte: „Odinioară eraţi întuneric – deci şi noi am fost ca ei – dar acum sunteţi lumină în Domnul".

Oare suntem cu adevărat lumină? Nu cumva lumina noastră este stinsă? E un prilej de cugetare. Căci numai fiind lumina aprinsă putem lumina pe alţii. Şi pentru aşa o lucrare seminarul nu ne face capabili, ci Domnul, prin Duhul Sfânt. Lucrarea lui şi în anul care vine se face numai prin puterea Lui, după voia Lui şi spre slava Lui.

Altădată vestitorii Evangheliei au fost nişte uriaşi, azi mulţi sunt pigmei. Aceasta nu din cauză că Dumnezeu nu te vreau un uriaş ci fiindcă tu te simţi bine aşa. Creşterea în har o ai numai printr-o relaţie bună cu Tatăl. Cum este atârnarea ta de Domnul? Cât timp petreci tu cu El? Primeşti tu mesajul de la El sau îl culegi din cărţi sau de pe Internet? Aceasta are mare importanţă. Şi nu uitaţi că Domnul dă har celor smeriţi.

Poate pe pământ nu ne vom mai întâlni niciodată, căci eu sunt foarte bătrân, sunt în al 93-lea an, dar doresc să fiţi uriaşi în câştigarea sufletelor pentru Hristos Domnul.

În glorioasa Lui slujire, bătrânul vostru frate,

Petru Popovici

Amintire de Crăciun

R. Wilson

Deşi banii nu s-au câştigat uşor în acea iarnă, părinţii mei au muncit cu o bucurie anticipată pentru a ne putea dărui, mie şi fratelui meu, un cadou de Crăciun pe care să nu-l uităm uşor. Au făcut economii luni de zile şi apoi au cheltuit mai mult decât îşi puteau permite pentru un trenuleţ electric Marx.

Apoi, în ajunul Crăciunului, un văr staţionat la o bază militară din apropiere şi-a parcat maşina pe aleea din faţa casei noastre şi a scos din portbagaj o cutie mare şi grea. Eu şi fratele meu abia aşteptam să vedem ce e în ea!

În dimineaţa de Crăciun a fost primul cadou pe care l-am despachetat, nerăbdători, scoţând la iveală un set nou-nouţ de trenuleţ electric, foarte scump. Eram extaziaţi! Şi, pe deasupra, era un trenuleţ electric Lionel, de lux!

Abia apoi am deschis cadoul din partea părinţilor noştri - alt trenuleţ electric, care fluiera! Dar acesta nu era nici pe departe atât de extravagant ca cel primit de la vărul nostru. Ghiciţi cu care ne-am jucat mai mult?

Tata şi mama au fost dezamăgiţi, răniţi chiar...

Cheltuiala serioasă pe care o făcuse vărul nostru, un tânăr locotenent de aviaţie, necăsătorit, nu se putea compara cu sacrificiul pe care îl făcuseră ei, părinţii noştri.

Dar tot ce am apreciat noi a fost strălucirea trenuleţului scump dăruit de vărul nostru, în timp ce la darul părinţilor ne-am uitat aproape ca la un accesoriu drăguţ...

Şi Tatăl nostru ceresc a fost dezamăgit de multe ori de felul în care am sărbătorit Crăciunul. În mijlocul ornamentelor strălucitoare şi a beculeţelor multicolore, al grabei şi îmbulzelii la cumpărarea cadourilor pentru cei apropiaţi şi la împachetarea lor, al reuniunii familiale şi al pregătirii meselor sărbătoreşti, cine îşi mai aduce aminte de DARUL SĂU?

Cine are parte de atenţia noastră: DARUL VIEŢII prin Isus Hristos, sau cadourile frumos împachetate de la rudele şi prietenii noştri?

Îţi mulţumim, Părinte Ceresc, pentru Domnul Isus!

Îţi mulţumim pentru viaţa din abundenţă de care noi, ucenicii Tăi, ne putem bucura acum.

Îţi mulţumim pentru că ne-ai trimis un dar atât de preţios: pe Însuşi Fiul Tău preaiubit. Mulţumim!